

Τί θέλεις νὰ κάμω πλησίον τοῦ ἄρχοντος; ἔὰν ἡ πέτρα κτυπήσῃ τὸ αὐγόν, τὸ αὐγὸν θραύεται, ἔὰν τὸ αὐγὸν κτυπήσῃ τὴν πέτραν πάλιν τὸ αὐγὸν θραύεται. Ἀλλ' ὁ ἀπειταλμένος τὸν κατέπεισεν ἐπὶ τέλους, καὶ μὴ μύρια π. οὐρακτικὰ μέσα τὸν μετέφερε, μετὰ τὸν ἑξῆς ἡμέραν βραδυτάτην ὁδοπορίαν, διότι ἦτον ὕαλινος, εἰς τὴν πόλιν ὅπου διέμενεν ὁ ἄρχων.

Καλῶς ὥρισεν, τὸν εἶπε μειδιῶν ὁ ἄρχων, καλῶς ὥρισεν κύριε Βεδριέρε. Πῶς εἶσαι καὶ πῶς αἰσθάνεσαι μετὰ τὴν ὁδοπορίαν;

Κάμμία ὁδοπορία, ἀπεκρίθη, δὲν εἶναι πλέον κακὴ ὅταν τελειῶνῃ, ἐκτός ἐκεῖνης ἣτις τελειώνει εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγχόνης· ἂν ἐρωτᾷς διὰ τὴν ὑγίαν μου, λέγω ὅτι ἡ ζωὴ διατηρεῖται μέχρι τοῦ θανάτου.

Δὲν σοὶ μέλει, ἐπανελάθεν ὁ ἄρχων. Ἐδῶ θὰ εἶδῃς ἀρχοντικὴν περιποίησιν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ διαρκέσῃ οὔτε μίαν ἑβδομάδα, ἀπεκρίθη ὁ Βεδριέρος, διότι τὸ ψαρι καὶ ὁ φίλος εἰς τρεῖς ἡμέρας βρωμοῦν.

Κατῳκτε λοῖπόν εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἦτον ἐλεύθερος νὰ περιέρχεται τοὺς δρόμους τῆς πόλεως. Διὰ τὸ παραδοξὸν τῶν ἐνδυμάτων καὶ τὸ εὐφές καὶ τὴν ἐτοιμολογίαν τῶν ἀπαντήτων του ἐγίνε καταζήτητος.

Εἶδε μίαν τῶν ἡμερῶν μαχαιροφόρον τινὰ, ὅστις τῷ ἐβάδιζε σέομενος, ἐστρεψε τῇ μιᾷ τῶν εἰρῶν τὸν μιστάκα καὶ ἐστήριξε τὴν ἄλλην εἰς τὴν λαβὴν μαχαιρᾶτος· ῥυμφοῖας. Καπιτάνι, τῷ εἶπε, μὴ φαίνεται νεοφερμένος. Ἐὰν ἐρχεται ἀναζητῶν γυναῖκα σοὶ λέγω ὅτι ὅστις ἐρχεται μακρόθεν νὰ νυμφεῖθῃ, ἐρχεται νὰ γελάσῃ ἢ νὰ γελασθῇ. Ὅχι, κύριε Βεδριέρε, τῷ ἄνθρωπον ἐκεῖνος, ἐρχομαι θηρεύων θαυμόν. Τότε, ἐπανελάθεν ὁ τρελλός, μάθε ὅτι πολὺ ζητοῦντες μαλλὶ ἐπαγγέλλονται κούρευμένοι.

Ὅ! ἀπεκρίθη ὁ μαχαιροφόρος ἀτεινίζων εἰς αὐτὸν μετὰ ἄνθος καὶ περιφρόνησιν, θέλω νὰ ἰδῶ ἔὰν ἡ Αὐλὴ τῆς Καστιλίας θέλει τολμήσῃ νὰ ἀποβρίψῃ τὴν ἀνταρᾶν μου! ἡ ἱκανότης μου καὶ ἡ ἀνδρεία μου εἶναι ἤδη κατῳγνωστοί! Ἐὰν ἤμην ἐγὼ παρὰ τῇ Αὐλῇ, εἶπον ὁ Βεδριέρος, ἤθελα ἐπιστημειῶσαι εἰς τὴν ἀναφορὰν σου.

Ἡ ἀγυρτεία ἀνθίζει, ἀλλὰ δὲν καρποφορεῖ. Ἐὰν γὰρ οἱ ἀκροαταὶ ἐμπαιζόντες τὸν μαχαιροφόρον, ἀλλ' οὗτος ἀπεμακρύνθη μὲ μεγαλοπρεπῆ βήματα ὡς ὁ κομπάρζος, περὶ οὗ Κερβάντης εἶπε.

Μέχρι τῶν ὧτων ἔχασε τὸν πτερωτόν του πῖλον, τοῦ ξίφους ψαύει τὴν λαβὴν καὶ μὴ ὀρθαλμὸν ὀργίλον

Τὸν ὕβριστὴν ἀναζητεῖ  
ὡς ἔὰν δὲν συνεβῇ τί.

Ἰδοὺ δὲ τί εἶπεν εἰς κενόδοξον.

Σκεπτόμενος ποῦ νὰ ὑπάγῃς, λητμονεῖς πόθεν ἐρᾷς;

Ὅ! ἀν ἐρχεται ἡ δόξα, γίνονται τὸ μνημονικόν. Εἰς μεγάλους ποταμὸν πίνονται μεγάλα καὶ πολλὰ ψαρία, ἀλλὰ πρότεχ' οὐ βίθος.

Εἰς ἄλλον δὲ πάλιν τὴν ἀντιθετὰ θηρεύοντα, δηλ. ποταμὸν νὰ καταλείψῃ τὴν αὐλὴν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον του, ἰδοὺ τί ἀπεκρίθη.

Καλλίτερον νὰ ἱππεύω ὄνον, παρὰ νὰ κρημνισθῶ

ἀπὸ ἵππων. Καλλίον νὰ ᾤμαι κεφαλὴ ποντικοῦ ἢ οὐρὰ λέοντος.

«Ὀλίγο καὶ μὲ ἀνάπαυσι πολὺ τὸ λογαρίζω. • Καλλίον σπουργίτης εἰς τὸ χερί παρὰ αὐτὸς εἰς τὸν ἀέρα.

Καλλίον σήμερον τὸ αὐγὸν ἢ αὔριον ἢ κόττα.

Ἄν σοὺ χαρίζουν δάμαλιν δέε την ἀπὸ τὸν λαιμόν, ἂν σοὺ χαρίζουν δακτυλίδι ἀπλόνε τὸ δάκτυλον.

Ὅρθαι αἱ συμβουλαὶ σου, εἶπε τις τῶν παρευριστῶτων, ἀλλ' εἰπέ μοι, σὲ παρακαλῶ, τί πρέπει νὰ πράξῃς ὁ μετρίοφρων πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἀναγκῶν; Πρῶτον, ἀπεκρίθη, φέρε τὸν μανθῶνα σου κατὰ τὸν καιρὸν, μὴ ζητῇς ἀπὸ πτελέαν μῆλα, παρακάλε τὸν θεὸν καὶ εὐχὴ τοῦ ἁγίου, διότι δὲν χρησιμεύουν εἰς ἁγίους ὅταν ὁ θεὸς δὲν θέλῃ. Παιδί ὅπου δὲν κλαίει δὲν τρώγει γάλα, ἀπ' ἐναντίας σκύλλος ποῦ γλύπει βγάει αἷμα. Νὰ ᾤται γλυκὺς καὶ περιποιητικὸς, ὅποιος δὲν ἔχει μέλι εἰς τὴν χύτραν, ἂς ἔχῃ εἰς τὸ στόμα. Δράττε τὴν περιστασιν ἀπὸ τὰ μαλλιά, διότι ἐργεταὶ καιρὸς καὶ μετανοεῖ ὅστις ἔχων καιρὸν ἀδιαφορεῖ. Ὅποιος ρίπτει ψωμὶ εἰς σκύλλον· ξένον, χάνει καὶ τὸ ψωμὶ καὶ τὸν σκύλλον.

— Ἀλλ' ἂν ἐπιτύχω θέσιν τί νὰ κάμω;

— Πρότεχε, διότι τὸ τέλος τοῦ καλοῦ εἶναι μέγα κακόν, καὶ δρυὸς πετούτης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.

Ἰδῶ, μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἄνθρωπον, ἐνδεδυμένον χρυσᾷ καὶ πολυτελῇ, ἀπαγόμενον παρὰ χειροφυλάκων εἰς τὴν φυλακὴν, ἡρώτησεν ἂν ᾔνοι κακούργος. Ὅχι τῷ ἀπεκρίθη τις, τὸν φυλακίζον διὰ χρέη.

Ἦτον ἐπόμενον ἀπήντησεν, ὅποιος ἀγοράζει τὰ περιττὰ θὰ πωλήσῃ τὰ ἀναγκαῖα. Δὲν ἐννοῶ πῶς ἔχουν τινὲς τὴν μανίαν νὰ δανείζων ἢ νὰ δανείζονται· ἡξέυρατε τί εἶπον εἰς ἕνα ὅστις μοὶ ἐζήτηε δάνεια; ποταμὸς μοιραζόμενος γίνεται ῥυαχὴ. Θέλεις νὰ μάθῃς πόσον ἀξίζει ἐν τάλληρον; ζήτησέ το δανεικόν· κοιμήσου χωρὶς δειπνον καὶ ἐξυπνῇς χωρὶς χρέη.

Ἰδὼν καλόγηρον ζητοῦντα ἐλεημοσύνην εἶπε· καλόγηρος ποῦ ζητεῖ διὰ τὸν θεόν, ζητεῖ διὰ δῶμα, δηλ. διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ δίδοντος καὶ διὰ τὸ στόμα τοῦ λαμβάνοντος.

Δὲν θέλω φίλον οὔτε καλόν οὔτε κακόν καλόγηρον· φυλάττου ἀπὸ τὰ ἐμπροσθεν τοῦ ταύρου, ἀπὸ τὰ ὀπίσθεν τοῦ ἡμίονου, καὶ πανταχόθεν ἀπὸ τὸν καλόγηρον.

Τὴν ἐομένην ἡμέραν ἄνθρωπός τις εὗρεν αὐτὸν καὶ, εἶθε νὰ ἤμην προφυλακτικὸς, τῷ εἶπε, καὶ νὰ σὲ ἤκουα πρὸ ἐνός ἔτους λαλοῦντα κατὰ καλόγηρων. Δὲν ἤθελα κλαίει σήμερον τὰ χρέματά μου, τὰ ὅποια ἐνεπιστεύθην εἰς ἕνα ἅγιον ἄνθρωπον.

Εἰς κεφαλὴν μωροῦ, ἀπεκρίθη ὁ Δὸν Σάντος εὐκόλως μαθίνει τις νὰ ξυρίξῃ. Διατί νὰ λησμονήσῃς τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν;

Μὴν ἀπλώσῃς τὸν σῖτον σου νὰ ἡλεκαθῇ εἰς αὐλὴν καλόγηρου; — Ἀλλ' εἶχε τρόπους τοσοῦτον γλυκαίς, εἶχε πάντοτε τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν. — Ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ ἀπὸ σιγηλῶν ποταμῶν.

— Δὲν πρέπει λοῖπόν νὰ πιστεύωμεν κἀνένα; νὰ ζῶμεν μόνο καὶ χωρὶς φίλους;

— Ἀπεναντίας, ὅποιος τρώγει τὴν πίτταν μόσος